

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Ek/439/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122237516
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122237516.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom: Justičná 2711/9, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 789 615, proti povinnému: S. N., nar: XX.X.XXXX, bytom: XXX XX I., o vymoženie 836,33 Eur s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/439/2021 zo dňa 3. marca 2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/439/2021 zo dňa 3. marca 2022 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/439/2021 zo dňa 3. marca 2022.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 03.03.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 1Ek/439/2022, ktorým zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného vo výške 11,98 Eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) v spojení s § 53 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 09.02.2022 domáhal od povinného vymoženia 836,33 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - 1/ Rozsudku Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 7C/208/2013 zo dňa 20.12.2016, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňom 15.03.2017 a 2/ Uznesenia Okresného súdu Piešťany, sp. zn.: 7C/208/2013 zo dňa 24.01.2018, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňom 18.01.2022 (ďalej ako „exekučný titul“). Súd skúmal predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a zistil, že oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie v časti F) „Trov exekúcie - oprávnený“ elektronického formulára uplatnil nárok na trovy exekúcie v sume spolu 118,12 Eur, pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a z trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní v sume 101,62 Eur vrátane DPH. Trovy právneho zastúpenia oprávnený vyčíslil za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia a podanie návrhu na súd) zo sumy 1.009,02 Eur - pozostávajúcej z istiny vo výške 836,33 Eur a trov súdneho konania vo výške 172,69 Eur, takže 2 x 61,41 Eur + režijný paušál 2 x 11,63 Eur + 20% DPH. Súd vyzval na opravu návrhu na vykonanie exekúcie v časti uplatnených trov právneho zastúpenia. Oprava sa mala týkať výpočtu základnej sadzby tarifnej hodnoty vo vykonávacom a exekučnom konaní, ktorá sa má počítať z istiny uplatňovaného nároku a nie z istiny a príslušenstva uplatňovaného nároku. Oprávnený s uvedeným právnym názorom vyššieho súdneho úradníka nesúhlasil a považuje ho za nesprávne. Uviedol, že uvedené právne posúdenie nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Práve naopak, základom tarifnej hodnoty je vymáhaný nárok v exekučnom konaní, ktorým je v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku aj príslušenstvo pohľadávky (istina,

opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvná pokuta, trovy exekúcie oprávneného). Poukázal na to, že je nutné rozlišovať medzi exekučným konaním a základným (nachádzacím) konaním. Podľa jeho názoru základom tarifnej hodnoty v exekučnom konaní je vymáhaný nárok, čo znamená, že v exekučnom konaní je potrebné počítať tarifnú hodnotu za úkon právnej služby z istiny aj z príslušenstva, zatiaľ čo v základnom (nachádzacom) konaní je základom tarifnej hodnoty istina. Na základe uvedeného považoval návrh na vykonanie exekúcie za podaný bez väd. Súd aj po opätovnom preskúmaní znenia § 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), na ktoré odkazuje Exekučný poriadok v ustanovení § 199e dospel k právnomu záveru, že cena príslušenstva sa zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby. Pri peňažných pohľadávkach sa do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Príslušenstvo pohľadávky nemení svoj charakter, či je uplatnené v základnom alebo v exekučnom konaní. Stále je príslušenstvom bez ohľadu či je v stave dohodnutom, splatnom či judikovanom, a to aj pre účely vyhlášky. Preto ak je nesprávne ho zahrňovať do výpočtového základu v základnom konaní, ak nie je uplatnené samostatne, tak potom nie je ani správne ho zahrňovať do výpočtového základu v exekučnom konaní. V danej veci súd zistil, že oprávnený pri vyčíslení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta vychádzal pri určení tarifnej hodnoty aj z príslušenstva pohľadávky, ktoré tvoria trovy základného súdneho konania. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je však možné pri jej určení vychádzať len z istiny peňažnej pohľadávky. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty výšky vymáhaného peňažného plnenia, t.j. istiny v sume 836,33 Eur, potom odmena za polovičný úkon právnej služby predstavuje sumu 25,72 Eur. Trovy právneho zastúpenia za 2 polovičné úkony právnej služby mali byť správne uplatnené v sume 89,64 Eur (2 x 25,72 Eur + 2 x 11,63 Eur + 20%DPH). Vzhľadom na uvedené súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného vo výške 11,98 Eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) v spojení s § 53 ods. 4 Exekučného poriadku zamietol.

3. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 prvej vety, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1, § 199e Exekučného poriadku a ustanoveniami § 10 ods. 2, § 13a ods. 2, písm. c) vyhlášky.

4. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a zároveň žiadal priznať oprávnenému trovy právneho zastúpenia v ním uplatnenej výške. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania aj za podaný sťažnosť. Sťažnosť odôvodnil tým, že základom tarifnej hodnoty je vymáhaný nárok v exekučnom konaní, za čo oprávnený považuje aj príslušenstvo uplatnenej pohľadávky. Podľa názoru oprávneného z vyhlášky a ani z Exekučného poriadku nevyplýva, že tarifná hodnota právnej služby v exekučnom konaní by sa mala počítať výlučne z istiny. Práve naopak, základom tarifnej hodnoty je vymáhaný nárok v exekučnom konaní, ktorým je v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku aj príslušenstvo pohľadávky. Oprávnený ponúka právne posúdenie v zmysle Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 69Ek/7/2017 zo dňa 28.11.2017, v ktorom bol ako vymáhaný nárok pri uplatnení peňažnej pohľadávky uplatnený širší gramatický výklad, z ktorého vyplýva, že tarifnou hodnotou veci je istina a jej príslušenstvo. Opiera sa o to, že exekučné konanie je samostatné konanie, predmetom ktorého je už judikovaný nárok. Pričom je na oprávnenom, čo z neho si bude voči povinnému uplatňovať. Odvoláva sa na odôvodnenie uvedeného uznesenia, v ktorom boli uvedené aj rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré potvrdzovali vyššie uvedený právny záver. Nakoniec oprávnený poukázal na bod. 31 uvedeného uznesenia, v ktorom sa odvolával na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky o tom, že by sa súdy mali vyhnúť prílišnému formalizmu pri výklade právnych noriem a mali by skôr uplatniť výklad e ratione legis (zo zmyslu zákona). Ďalej sa oprávnený odvoláva na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 19Ek/609/2019 zo dňa 19.07.2019, v ktorom boli uplatňované nároky z dvoch exekučných titulov v rámci jednej exekúcie, pričom jedným exekučným titulom bol priznaný nárok z titulu istiny a v druhom exekučnom titule bol priznaný nárok z titulu úrokov z omeškania. Súd túto situáciu vyhodnotil ako dôvodnú pre stanovenie tarifnej hodnoty veci z oboch nárokov dokopy, z ktorej sa následne vypočítavali trovy právneho zastúpenia. V závere oprávnený zopakoval svoje právne stanovisko o tom, že je nutné rozlišovať medzi exekučným konaním a základným (nachádzacím) konaním. Základom tarifnej hodnoty v exekučnom konaní je vymáhaný nárok, čo znamená, že v exekučnom konaní je potrebné počítať tarifnú hodnotu za úkon právnej služby z istiny aj z príslušenstva, zatiaľ čo v základnom (nachádzacom) konaní je základom tarifnej hodnoty istina.

Na základe uvedeného považuje napadnuté uznesenie za vadné, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 z.z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj ako „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil procesný stav (vrátane trov exekúcie) a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý dostatočným spôsobom správne odôvodnil a sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

14. Poukázanie oprávneného na spôsob výpočtu trov právneho zastúpenia aj z kapitalizovaného príslušenstva pohľadávky považuje súd za nesprávne. Takéto právne posúdenie nevyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít. Súd pri rozhodovaní o výške náhrady trov právneho zastúpenia oprávneného vychádzal zo skutočnosti, že tarifnou hodnotou pre jej výpočet je len hodnota uplatnenej a súdom priznanej istiny a nie aj hodnota vyčísleného príslušenstva pohľadávky. K uvedenému záveru dospel z dôvodu, že ak sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie domáha účastník konania vymožená istina pohľadávky spoločne s príslušenstvom, tak za tarifnú hodnotu sa podľa ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky považuje len istina a nie aj hodnota príslušenstva pohľadávky (hoci je vyčíslené). Ako vyplýva zo znenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, za príslušenstvo pohľadávky sa považujú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky upravuje tarifnú hodnotu veci len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. V tomto prípade by sa cena príslušenstva zahrnula do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak by bolo príslušenstvo samostatným predmetom poskytovanej právnej služby. Takto sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Uvedený záver súdu podporuje aj právna veda (pozri: Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, Kerecman, Baricová, Hellenbart, Sedlačko a kolektív, C.H.BECK 2015, str. 62), ale aj rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít (pozri

napr.: uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8ECdo 238/2014 zo dňa 28. 04. 2015, sp. zn. 3 Oboer 134/2015 zo dňa 09. 05. 2016). Z uvedených dôvodov sa súd nestotožňuje s názorom oprávneného prezentovaným v sťažnosti.

15. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu č.k. I. ÚS 387/2018-21 zo dňa 14. 11. 2018, v ktorom bolo jednoznačne určené, že hodnota príslušenstva by predstavovala tarifnú hodnotu pre určenie odmeny advokáta iba v tom prípade, ak by bola samostatne predmetom sporu, a teda výhradne jej by sa týkala právna služba advokáta. Ďalej súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru slovenských súdov prevzatú z Českej republiky, napr. podľa uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 5406/2007 zo dňa 25.08.2008, v ktorom uviedol: „Je-li pohledávka uplatněna u soudu (za takové uplatnění pak lze nepochybně považovat též vymáhání pohledávky cestou soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce podle zákona č. 120/2001 Sb.) považuje se nárok na náhradu nákladů řízení za její příslušenství.“ Príslušenstvo pohľadávky nemení svoju podstatu a charakter či je uplatnené v základnom či exekučnom konaní. Právny záver oprávneného uvedený v sťažnosti, nemá oporu jednak vo všeobecne záväzných právnych normách ale ani v rozhodovacej činnosti súdov. To, čo v zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky je obsahom právneho pojmu peňažné plnenie, platí aj pre exekučné konanie. Pritom tu nejde o formalizmus ale o zachovanie zdravého rozumu a zmyslu vyhlášky, kde by exekučné konanie aj pri zachovaní polovičnej výšky odmeny v rámci nej bolo napriek svojej formulárovosti a z toho vyplývajúcej v zásade právnej nenáročnosti drahšie ako základné konanie. Pre výpočet výšky odmeny právnej služby v exekučnom konaní podľa § 10 vyhlášky platí rovnaký model ako pre výpočet v základnom konaní. V tomto zmysle vystáva otázka, čo do výšky peňažného plnenia možno zahrnúť. Súd je toho názoru, že zákonodarca v § 10 ods. 2 vyhlášky mienil stanoviť nejakú určitú veličinu (konštantu) v zmysle zásady predvídateľnosti práva, z ktorej bude možné nielen presne, ale aj predvídateľne určiť výšku odmeny právnej služby. To je možné potvrdiť aj tým, že zákonodarca v uvedenom ustanovení aj definuje to, čo je potrebné rozumieť cenou vecí alebo cenou práva pre určenie tarifnej odmeny, teda v žalobe žiadané iné právne dôsledky ako zaplatenie. Pokiaľ je v súdnom konaní vrátane exekučného uplatnené peňažné plnenie, touto jedinou konštantou je výška istiny dlhu, resp. dlhov, ak je táto istina súčasťou žalobného, resp. exekučného petitu. Podľa tejto konštanty sa môže riadiť žalobca - žalovaný, resp. oprávnený - povinný. Táto jediná sa v priebehu času nemení a preto je možné z nej jednoznačne a nespochybniteľne ako aj predvídateľne stanoviť výšku odmeny právnej služby a podľa toho sa chovať, ak otázka trov je pre správanie účastníkov konania relevantná. K uvedenému výpočtu podľa istiny postupovala súdna i advokátska prax po celú dobu od prijatia vyhlášky aj vyhlášok, ktoré jej predchádzali. Keďže z vyhlášky nemožno vyvodiť rozdielny postup pri určovaní základu tarifnej odmeny medzi základným a exekučným konaním a vzhľadom na vyššie uvedené, musí exekučný súd skonštatovať, že pri výpočte odmeny právnej služby je potrebné vychádzať len z istiny vymáhaného nároku.

16. K odcitovaným bodom odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 69Ek/7/2017 zo dňa 28.11.2017 súd uvádza, že toto rozhodnutie je skôr ojedinelé v rozhodovacej línii exekučného súdu a je ho možné považovať za exces v jeho rozhodovacej praxi. Súd sa s týmto odôvodnením nestotožňuje a považuje ho za právne nesprávne. K rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 19Ek/609/2019 zo dňa 19.07.2019 súd uvádza, že predmetný skutkový stav nemožno stotožňovať s prejednávanou vecou. V uvedenom konaní bol nárok uplatňovaný z dvoch exekučných titulov a z dvoch odlišných konaní, pričom druhý exekučný titul bol vydaný len na príslušenstvo uplatnenej pohľadávky. V danom prípade podľa názoru súdu mala byť tarifná hodnota vecí počítaná ako pri spojení vecí v zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 vyhlášky. Uvedené však nie je predmetom prejednávaneho prípadu, preto nepovažuje za relevantné sa k tomu bližšie vyjadrovať.

17. Vzhľadom na uvedené sudca konštatuje, že oprávneným tvrdené dôvody neboli založené na správnom právnom posúdení veci. Tým, že si oprávnený uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia z istiny a jeho príslušenstva, uplatnil si ich vo vyššej hodnote na aké mal v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov nárok. V dôsledku uvedeného súd správne postupoval, keď pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu v časti trov exekúcie s Exekučným poriadkom a vyhláškou. Sudca sa stotožňuje s tým, že vyšší súdny úradník musel v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 53 ods. 4 prvá veta návrh na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia vo výške 11,98 Eur zamietnuť. Vzhľadom na uvedené súd sťažnosť oprávneného voči napadnutému uzneseniu zamietol. (výrok I. tohto uznesenia)

18. V zmysle § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19. V zmysle § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

20. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. V zmysle § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

22. V zmysle § 35 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený.

23. Keďže exekučné konanie sa nachádza v štádiu pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, t.j. pred začatím exekúcie, keď iba oprávnený je účastníkom exekučného konania, oprávnenému nevznikol nárok na náhradu trov konania. Súd preto oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v konaní o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/439/2022 zo dňa 3. marca 2022 nepriznal. Výškou nároku sťažnostných trov sa súd už nezaoberal. Zároveň súd uvádza, že v exekučnom konaní pred vydaním poverenia sa uplatňuje zákonná limitácia pre náhradu trov právneho zastúpenia, ktorá je stanovená vo výške odmeny za dva úkony právnej služby. Trovy právneho zastúpenia boli oprávneným uplatnené za dva úkony právnej služby, tzn. už dosiahli maximálne prípustnú hranicu v zmysle ustanovení Exekučného poriadku. (výrok II. tohto uznesenia)

24. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).